

[Økonomiministeren.]

må det forventes, at detailpriserne for vare- og tjenesteydelser vil ligge 8-9 pct. højere end året før. Det er en endnu større stigning end i 1961, hvor årsagerne til stigningen dog delvis var andre. Dette er alvorligt i sig selv, men må yderligere give anledning til overvejelse, fordi januarpristallet ifølge de hidtidige overenskomstbestemmelser må påregnes at ville udløse i alt 2 og sandsynligvis 3 dyrtidsportioner, svarende til en forhøjelse på 5 pct. af lønmodtagerindkomsterne. Herved vil efterspørgselsbegrænsningen delvis blive neutraliseret, og eksport erhvervenes konkurrenceevne følgelig blive svækket.

Vi begynder nu at kunne danne os et overblik over lønudviklingen i 1962. Alt tyder på, at der i første halvår har fundet en ikke ubetydelig længlidning sted. Der er næppe udsigt til, at stigningen i de gennemsnitlige timefortjenester i 1962 vil blive mindre end 9-10 pct.

De i juni vedtagne efterspørgselsbegrænsende indgreb vil i de kommende måneder virke med deres fulde vægt, og vi kan gøre os håb om, at der vil indtræde en vis økonomisk stabilitet. Denne periode må anvendes til at træffe bestemmelse om, hvorledes vi bedst kan undgå faren for, at vor økonomiske stilling til foråret på ny undergår en yderligere væsentlig svækkelse.

Skal man søge at gøre sig problemstillingen for finansåret 1963-64 klar, er det rimeligt at begynde med at overveje de internationale konjunkturudsigter.

På dette område skal man nok være sig både for kritikløse forventninger om fortsat voldsom velstandsstigning, men også for pessimisternes tro på konjunkturtilbageslagernes uafvendelighed. Det karakteristiske ved vor tids internationale konjunkturer er vel først og fremmest de stadigt forbedrede muligheder for at påvirke og dermed stabilisere de internationale konjunkturer.

Jeg er netop kommet hjem fra det årlige ministermøde i OECD og har derfor et frisk indtryk af den internationale bedømmelse af fremtidsudsigterne.

Den økonomiske vækst i Vesteuropa og Nordamerika er i 1962 gået lidt — men også kun lidt — langsommere end ventet. Der er grund til at vente, at udviklingen

i 1963 vil komme til at ligge nogenlunde i forlængelse heraf, selv om der er tegn til en yderligere let afsvækkelse af stigningstempoet.

Den væsentlige grund til, at man kan nære en sådan jævnt optimistisk forventning, ligger dels i den betydning, næsten alle lande tildeler den høje økonomiske vækst og den fulde beskæftigelse ved tilrettelæggelse af deres politik, dels i, at man nu i højere grad end før forstår at beherske konjunkturerne og i højere grad er villig til at benytte midlerne, hvorved det kan lade sig gøre. Den nationale beslutsomhed underbygges væsentligt af det internationale samarbejde. Når andre lande er i hastig vækst, kan man selv lettere føre en ekspansiv økonomisk politik. Der er således en fælles interesse i at sikre en høj økonomisk vækst.

Mødet i OECD viste tydeligt, at den problemstilling, som dominerer den økonomiske stillingtagen i Vesteuropa, er omtrent den samme fra land til land. Overalt synes man at mærke en beskedent afsvækkelse af konjunkturerne, men endnu var der et sådant pres, at det var for tidligt at sætte ind med modforanstaltninger. Man kunne ikke undgå at få indtryk af, at man var beredt til hurtigt at anvende aktivitetsfremmende foranstaltninger, om det senere skulle vise sig nødvendigt.

I lande som Holland, England, Frankrig m. v. har man ved indkomstpolitiske, skattepolitiske eller andre midler søgt at forhindre pengeindkomsterne i at løbe forud for produktionen, hvorved disse lande ikke blot sikrer den indenlandske stabilitet, men også deres egen konkurrenceevne. Vi har kun anledning til at hilse med glæde, at de andre lande gør deres til at stabilisere deres og dermed vestens økonomi. På den anden side må vi også gøre os klart, at jo stabilere de andres priser og omkostninger er, jo farligere er det for os, om vi lader vort omkostningsniveau stige hurtigt.

De forhandlinger om vilkårene for medlemskab i Det europæiske økonomiske Fællesskab, som England, Danmark, Norge og Irland har indledt, vil næppe kunne føres til afslutning på et sådant tidspunkt, at vor udenrigsøkonomiske stilling i 1963 bliver påvirket heraf. Derimod må